

Rdza

Jesienne szarugi w wiosennych rozbłotach
W wieczorne poranki i mgliste wieczory
Jak wata oblepią i ręce i głowę
A w pompie rdza szorstko wytłumia krwioobieg

Kochania odeszły w codzienne kolejki
Obmierzłe chodniki wytupią nerw oczu
Wiatr jeden wspomina marzenia snów młodych
A w pompie rdza szorstko wytłumia krwioobieg

Przedmioty tylekroć zwiększyły swój ciężar
I myśli spuchnięte uczucia stępione
Wokoło spierzchnięte nierozumne dłonie
A z pompy rdza szorstko wędruje w krwioobieg

Powinność frymarczy swym blaskiem niestartym
Kochania głos cichnie za otwartą ścianą
Rdza sennie zwinęła swe zwycięskie cielsko
Bez sensu ten koniec

wybaczcie

dobranoc